

og upaatvilelig ogsaa si Samstemning med Flertallet i Landstinget. Med Billigelse af Ministrene holdes disse Love i Udvalgene. I de senere Aar gaar det ganske paa samme Maade; de foreløbige Love holdes stadig tilbage i Landstinget, og de forelægges saa sent som i Februar. I Fjor indbragte Ministeriet dem den 5te Februar, og Justitsministeren sagde ved Forelæggelsen: Det er de bekendte provisoriske Love. Ja, det er rimeligt nok, at han siger det, naar han kommer op i Landstinget, thi der ser man dem stadig. De forelægges til Efterkommelse af Grundlovens § 25, sagde Ministeren. Det Forhold, som Grundlovens § 25 har sigtet paa, bliver der taget paa med grov Haand, og det er intet Under, at Grundloven ikke taaler det, og at Grundloven ligger i Grus, netop fordi det er saadanne Mænd, der staa som Rettens Udøvere her i Landet. Jeg har undertiden tænkt mig, hvorledes Ministrene ere til Ginds, naar de komme hjem fra de Møder, som de holde om Sommeren med Højre i Kongens Have eller hvor det er, og hvor en af Ministrene optræder og holder Tale for Grundloven, om de saa ikke maa smile til hinanden som Augurerne i Rom, naar de mødte hinanden paa Gaden. Naar nu Tilstanden med Hensyn til vor Forfatning er saadan her i Landet, saa er det mærkeligste Forhold det, at medens vi staa, som vi staa, er en Del af den tidligere Opposition bleven enig om at gaa sammen ved Valgene med det Parti, som støtter dette Ministerium. Det skulde man ikke tro kunde ske i noget Land, hvor man staa i en Forfatningsklamp, men det er slet. En Del af den tidligere Opposition er gaaet sammen med Højrepartiet til Valgene og har staaet fast og Side om Side, Haand i Haand kæmpet imod os med den Paaastand, at vi vare de, der skulde ødelægges, thi vi vare Visnepolitikere. Visnepolitikere! — Jeg tror, at de Herrer, som gaa ud med dette Ord, vide bedre Bæst, thi det er sikkert, at der er ingen af os, der hæver den Fane her inde og kæmper under den. De vidste baade i Fjor og i Forfjor, at vi vare villige til Forhandling, det have vi vist hele Tiden, og vi kunne paa ingen Maade kaldes Visnepolitikere, fordi vi ere uenige med andre Politikere om enkelte Spørgsmaal — paa ingen Maade. Men jeg antager nu ogsaa, hvis det lykkes nogle Steder for vedkommende Parti at vinde frem paa det Stikford, at vi skulle bekæmpes, fordi vi ere Visnepolitikere, saa vil det snart gaa over. Den Alliance, som viste sig ved de sidste Valg, har sikkert aabnet Dørene paa mange Bælgere. Naar vi i Fjor sagde til Bælgene: Det staaer ikke saa godt til paa

Rigsdagen med Oppositionen, som det kunde; en Del af Oppositionen stemmer med Højre ved alle Lejligheder, saa var der mange Bælgere, der mente som saa: Det er vel ikke saa galt, som de sige; disse Rigsdagsmænd ville gerne hafte lidt paa hinanden; vi kunne ikke tro, at gamle Venstremænd skulle have begyndt at gaa sammen med Højre og gøre det stadig væk. Men nu ligger det aabenbart. Efter Valgene er der ingen, som tvivler derom, nu er det en Kendsgerning, at moderate og Højre ere Side om Side gaaede trofast med hinanden til Valgdordene og have stemt paa den samme Kandidat. Og mange Steder har det været saa, at det har været en Afstale herindesfra. Saadant sker ikke ved et Tilfælde, at man trindt om i Landet fatter samme Plan, og det i en saa forbausende kort Tid, som i Aar var levnet os til Forberedelse af Valgene. Jeg tror ikke, jeg huller fejl, naar jeg mener at have læst i et Blad, at det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3dje Valgkreds (L. Dinesen) har udtalt, at det aldrig kunde lykkes Højre at vinde Flertal her i dette Land. Hvorfor kan det ikke lykkes Højre at vinde Flertal her i Landet? Det kommer jo simpelthen af, at det støtter et Ministerium, der har et saa fortviblet Program, som gaar ud paa at bekæmpe den almindelige Valgret. Der er saa megen sund Fornuft endnu tilbage her i Landet, at man kan ikke saa den almindelige Bælgerbefolkning med til fuldt ud at blive Flertal paa et saadant Program. Men havde Højre ikke det Program, havde det holdt sig paa Grundlovens Grund, hvorfor skulde det saa ikke kunne naa at blive Flertal her i Landet? Dersom det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3dje Valgkreds vil se sig om i denne Sal, vil han vist finde, at det sandelig ikke vil blive vanskeligt for Højre at blive Flertal i denne Sal. Nej, naar Højre under saadanne Forhold, som vi nu leve under, har naaet til at saa flere Kredse, vil det nok kunne lykkes det at vinde videre frem, naar vi leve under grundlovsmæssige Forhold. Det tvivler jeg ikke paa; naar det har kunnet vinde Præstø, Maribo, Nørhus, Grenaa, Mariager, Hjøge osv., hvorfor skulde det saa ikke kunne vinde videre frem under andre Forhold? Ja, naar man ser paa de Sejre, Højre har vundet — thi det er i Virkeligheden Højrevalg, der have fundet Sted sidst, er der mange mærkelige Forhold, som gøre sig gældende. Medens Venstre, da det gik fremad for det i 1881, havde rensset Holland fuldstændig for Højremænd som Rigsdagsmænd, er nu det omvendte Tilfældet; nu har Højre faaet det